

Til lovforslag nr. L 95. Tillæggsbetænkning afgivet af Sundhedsudvalget den 24. maj 1991

Tillæggsbetænkning

over

Forslag til lov om kiropraktorer m.v.

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet lovforslaget i to møder og har herunder stillet spørgsmål til sundhedsministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Der er af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Fremskridtspartiets, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkepartis, Venstres og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori det foreligger efter 2. behandling.

Ændringsforslag

Af et *mindretal* (S), tiltrådt af et *mindretal* (SF, FP, CD og KRF):

Til § 2

1) I *stk. 3* ændres »Sundhedsstyrelsen« til: »Sundhedsministeren«.

Til § 7

2) I *stk. 2* ændres »Sundhedsstyrelsen« til: »Sundhedsministeren«.

Bemærkninger

Til nr. 1 og 2

I lægeloven er kompetencen til at fastlægge nærmere regler for supplerende grunduddannelser af læger henlagt til sundhedsministeren.

I tandlægeloven er kompetencen til at fastsætte nærmere regler for tandlægers virksomhed ligeledes henlagt til sundhedsministeren. Der henvises til ministerens besvarelse af spørgsmål 19 og 20.

I lovforslagets § 2, stk. 3, og § 7, stk. 2, er fastsat bestemmelser, hvorefter Sundhedsstyrelsen fastsætter nærmere regler dels for den supplerende praktiske uddannelse, dels for kiropraktisk virksomhed.

Ændringsforslagene henlægger kompetencen til sundhedsministeren og bringer kiropraktorloven i overensstemmelse med læge- og tandlægeloven og vil samtidig sikre, at sundhedsministeren får det fulde ansvar for de regler, der fastsættes inden for de omhandlede områder. Ministeren vil ikke være afskåret fra at delegere sin kompetence helt eller delvist til Sundhedsstyrelsen, men ændringerne vil præcisere, at ministeren over for Folketinget har det endelige ansvar for administrationen af de omhandlede bestemmelser.

Tillægsbet. o. lovf. om kiropraktorer m.v.

Vedrørende § 7, stk. 2, er det fortsat flertallets opfattelse, at bestemmelsen ikke giver adgang til vedrørende kiropraktorer's behandling af børn under 1 år at indføre et forbud, der helt vil afskære befolkningen fra at søge en behandling, som den ønsker, og som under de hidtil

gældende regler har været anset for at være fuldt forsvarlig.

Flertallet ønsker herved at henvise til flertallets udtalelse i betænkning afgivet af Sundhedsudvalget den 16. maj 1991.

Hanne Andersen (S) Dorte Bennedsen (S) Martin Glerup (S) Anna-Marie Hansen (S)

Tove Lindbo Larsen (S) Torben Lund (S) nfm. Erling Christensen (S)

Birgitte Husmark (SF) Lis Noer Holmberg (CD) Karen Højte Jensen (KF)

Ahlmann-Ohlson (KF) Mariann Fischer Boel (V) Anders Mølgaard (V) Jørgen Winther (V)

Køpke Christensen (FP) fmd. Elisabeth Arnold (RV) Inger Stilling Pedersen (KRF)

Til lovforslag nr. L 95. Ændringsforslag stillet den 24. maj 1991 uden for tillægsbetænkningen

Ændringsforslag til 3. behandling af

Forslag til lov om kiropraktorer m.v.

Af *Kirsten Jacobsen* (FP):

Til § 7

3) I *stk. 2* indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»Sundhedsstyrelsen kan ikke fastsætte regler, der begrænser kiropraktorers virksomhedsområde for så vidt angår patientens alder.«

Bemærkninger

Til nr. 3

Ændringsforslaget går ud på at sikre, at Sundhedsstyrelsen ikke kan begrænse kiropraktorers ret til behandling, heller ikke for spædbørn fra 0 til 1 år. Som det fremgår af udvalgets betænkning, har der ikke været tilfælde af skader ved kiropraktorbehandling af denne

patientgruppe. Autorisation af kiropraktorer vil også i sig selv indebære øget offentligt tilsyn med kiropraktorers virksomhed. Det understreges også i betænkningen, at kiropraktorers virksomhed hidtil har været udøvet fuldt forvarligt.

Sundhedsstyrelsens hidtidige holdning til autorisation af kiropraktorer er mere politisk bestemt end sundhedsbestemt. Derfor er det ikke rimeligt, at Sundhedsstyrelsen skal kunne kræve begrænsninger i kiropraktorernes adgang til selv både at diagnosticere og behandle alle grupper. Da der ikke er frit lægevalg, vil et krav om, at en læge skal acceptere behandlingen, komme til at virke som en indskrænkning til skade for denne patientgruppe. Specielt spædbørnsskolik og mellemørebetændelse kan efter kiropraktorbehandling mindskes på en effektiv og skånsom måde.

Til lovforslag nr. L 95: Ændringsforslag stillet den 29. maj 1991 uden for tillægsbetænkningen

Ændringsforslag

til 3. behandling af

Forslag til lov om kiropraktorer m.v.

Af *Erling Christensen (S)*, *Birgitte Husmark (SF)*, *Køpke Christensen (FP)*, *Lis Noer Holmberg (CD)* og *Inger Stilling Pedersen (KRF)*:

Bemærkninger

Til § 7

Til nr. 4

4) Efter stk. 2 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 3. En kiropraktor må behandle børn under 1 år, når barnets læge skriftligt har afgivet erklæring om, at barnet ikke har sygdomme eller sygdomstilstande, som kontraindicerer behandling hos en kiropraktor.«

Ændringsforslaget er stillet for at sikre, at der fortsat vil være adgang til kiropraktorbehandling for børn under 1 år i overensstemmelse med flertallets (Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti, Fremskridtspartiet, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti) udtalelse i udvalgets betænkning afgivet den 16. maj 1991.